

[Thisted Knudsen.]

og det er muligt, at man vil gøre det mindre værdifuldt, end det egentlig er, det ved jeg ikke. Men lad mig tage den kommune-type, jeg kender allerbedst selv, det er købstæderne. Det er rigtigt, hvad hr. Ove Hansen siger: ethvert byråd, der ikke vil røre ved beskattningen for parcelhuse, kan i virkeligheden efter dette forslag undlade det. Vi skal udskrive på grundlag af tallene fra den 12. alm. vurdering, vi skal fordele efter de høje tal fra den 13. alm. vurdering, men i købstæderne er der ingen lyst til at forhøje de faste skatter, selv ikke hos hr. Ove Hansens partifæller. Hvorfor? Fordi i købstæderne ved vi, at når vi forhøjer de faste skatter, så kommer lejerne med. Her er altså for købstæderne givet en ordning, hvorefter de ikke behøver at krumme et eneste hår på hverken en lejers eller en grundejers hoved. Det kan i hvert fald ikke bestrides, det er en af kendsgerningerne ved dette forslag.

Går man så over til sognekommunerne, hvor den faste beskatning spiller en stor rolle, og hvor man mange steder frygtede — også hvor der sidder et mindretal, lad os kun sige det ærligt til hinanden — at et flertal, som jeg har set det, efter mit skøn har misbrugt sin udskrivningsret ved at lægge for meget over på fast ejendom, dér gælder systemet også, det er tallene fra den 12. alm. vurdering, der er udskrivningsgrundlaget, selv om fordelingen er efter den 13. alm. vurdering; der er et loft, og der er et gulv, og det er altså muligt at gennemføre en rimelig og en fornuftig beskatning, som jeg tror sognekommunerne egentlig er klar over er nødvendig i det øjeblik, hvor man skal tage hensyn både til boligen og til den landbrugsjord, der er hårdt nok ramt økonomisk i forvejen.

For så vidt angår den amtskommunale beskatning, kan jeg egentlig henvise til de bemærkninger, som hr. Ove Hansen har gjort. Det er efter mit skøn helt urimeligt, når borgmester Østerberg fra Gentofte mener, at disse ændringer skulle danne springbrættet til en voldsom stigning i den faste beskatning i Gentofte kommune. Jeg går ud fra, at borgmesteren ikke helt kender forslaget, for i virkeligheden er borgmesteren stort set i stand til at bibeholde det samme

beløb, som han tog i 1965-66 af sine skatteydere i Gentofte, og så synes jeg egentlig ikke, det er rimeligt at fortælle, at nu er der åbnet nye sluser, når der er gjort det modsatte med mulighed for at bevare for alle parcelhusejere — også i Gentofte kommune — det samme beløb i kroner og øre.

For sammenlægningskommunernes vedkommende synes jeg man har nået den regel, som er rigtig; at man tager de sammenlagte kommuners grundværdier, og at man giver dem loftet 35; det vil sige, der kan være særlige problemer i disse kommuner, men der er altså ingen pligt til at gå op til 35, man har sin udskrivningsret, man har sin bund, og der sker altså heller ikke denne type af kommuner noget ondt.

For så vidt angår det sidste spørgsmål, om de vanskeligt stillede kommuner, da vidste vi, det måtte komme. Der er desværre mange af dem. Der er med den nuværende kommuneopbygning desværre mange kommuner i Danmark — de kan tælles i store tal efterhånden — der egentlig ikke har en skatteevne, som svarer til de kommunale udgifter og det behov, der er for skatter i kommunen. Der er herom lavet tekniske regler i lovforslaget, og jeg har tillid til indenrigsministerens administration af denne beføjelse. For det er egentlig en stor beføjelse at give en minister, fordelingen af 30 mill. kr. Der er altså visse regler, men det vidner jo også om en vis, jeg vil ikke sige politisk, men menneskelig tillid til ministeren, at vi pålægger ham denne opgave, så han kan fremkalde for sig selv hæder — jeg regner ikke med, at man ønsker kritik af uddelingen af disse penge.

For så vidt angår det konservative folkepartis ændringsforslag, er jeg da ikke bleg for at sige, at vi i det store og hele deler de konservatives synspunkter. Det er det, vi kæmper for i fællesskab, og jeg går ud fra, at de konservatives og vore synspunkter stadig vil falde sammen, og at de mål, som vi egentlig har sat os for beskattningen på dette område, når vi i fællesskab; det når vi. Jeg regner med, at den side af salen, når nu de har hørt disse argumenter, forstår alvoren bedre, end de har gjort, og forstår, at vi egentlig taler den sunde fornufts sag på en udmærket måde. Jeg skal anbefale de af flertallet tiltrådte ændringsforslag.